

A fővárosi lakosság egészségügyi helyzete

A Fővárosi Tanács novemberi ülése, Hantos János tanácselnökhelyettes előterjesztésében, napirendre tűzte a fővárosi lakosság egészségügyi helyzetét. A beszámolót nagy érdeklődéssel kísért vita követte, amelynek során tizenegy tanácstag, illetve meghívott szakember szólalt fel. A Fővárosi Tanács ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta az előterjesztést. Határozatában leszögezte, hogy az egészségvédelem a várospolitikai egyik kulcskérdése és megkülönböztetett figyelmet érdemel mind a szakemberek, mind a társadalmi szervezetek részéről. Szépvölgyi Zoltán tanácselnök javaslatára a tanács elismerését fejezte ki a minden részletre kiterjedő, igen színvonalas jelentés elkészítésében részt vett tanácsbeli és külső szakértők munkája iránt, és megállapította, hogy az ülésen elhangzott javaslatokkal kiegészített előterjesztést, valamint az írásos anyagban megfogalmazott feladatokat tekinti a jelenlegi munka és a távlati tervek elvi alapjának.

Erre való tekintettel lapunk folytatásokban közreadja a fővárosi lakosság egészségügyi helyzetére és a tennivalókra vonatkozó dokumentumot.

Hantos János tanácselnökhelyettes előterjesztését azzal vezette be, hogy a jelentés sok tekintetben kísérleti jellegű. Az egészségügyi helyzet mérésének módszere, a helyzet

megállapításának objektív mutatói ugyanis ma még sem Magyarországon, sem másutt nem alakultak ki. Nincsenek olyan félreérthetetlen és az összehasonlítás objektivitását eleve biztosító mérőeszközök, amelyek a lakosság egészségügyi helyzetéről egészen pontos adatokat nyújtanának. Az összehasonlítás nemzetközi méretekben sem megbízható, mert az adatszolgáltatás igen sokféle, és mert más az egészségügyi ellátás szerkezete például a kapitalista országokban és más nálunk. De még a szocialista országokban sem azonos az adatgyűjtés rendszere, vannak különbségek a hálózat szervezetében és az ellátás struktúrájában is. A jelentésben szereplő hazai összehasonlítások is inkább csak tájékoztató, eligazító jellegűek, mert ezek általában a fővárosi intézményhálózatot a budapesti lakosság számával vetik össze; holott köztudomású, hogy a budapesti intézményhálózat megközelítőleg 30%-ban vidékieket lát el. Az egészségügyi munkáról és a lakosság egészségügyi helyzetéről akkor kapunk reális képet, ha a mostani adatokat a korábbi budapesti adatokkal vetjük egybe. Ám a statisztikai adatok pusztá egybevetése sem vezet célra, mert az egészségügyi ellátás színvonalának és méreteinek növekedése, a megelőzés rendszerének kiterjesztése lényegesen több információhoz juttat bennünket ma, mint korábban. Például a cukorbetegség szűrését elvégezve a főváros meghatározott